

CLOSE UP

vetes' »Love Streams« og Konchalowskys »Maria's Lovers« blev produceret af selskabet. I Venedig annonceredes således, at 1985/86 ville bringe ceteris film af Lina Wertmüller (»Un complicato intrigo di donne, vicoli e delitti«), Liliana Cavani (»Interno Belinese« – en filmatisering af den japanske forfatter Junichiro Tanazakis roman »Buddist korset«, hvor handlingen er forflyttet til 30'ernes Berlin), Franco Zeffirelli (en filmatisering af Verdis »Otello«), Konchalovsky (»Runaway Train«), Robert Altman (»Fool for Love«) og endelig Godards »Kong Lear«.

Mike Nichols' Heartburn

Nora Ephron, der var med til at skrive manuskriptet til Nichols' seneste film »Silkwood«, var en overgang gift med Watergate-journalisten Carl Bernstein. Hun har skrevet en selvbiografisk fortælling om scener fra dette ægteskab, og Mike Nichols har valgt at lave en film over dette materiale. Kuriøst nok spiller instruktøren Milos Forman en mindre rolle i filmen.

John Glen om James Bond

John Glen, engelsk instruktør bag den sidste James Bond film »A View to a Kill«, er en solid filmhåndværker. Han begyndte som klipper i 1947, specialiserede sig siden som stunt- og actionsekvensinstruktør, før han i

1983 med filmen »Octopussy« overtog instruktionen af de engelsksproducerede Bond film. »Never say Never Again« blev produceret i USA.

Kosmorama mødte John Glen sammen med den engelske teater- og filmskuespiller Fiona Fullerton, der har en lille rolle som sexy lady og russisk spion. Det skete på Hotel Sheraton, et par dage før premieren.

John Glen vil helst tale om de mange stunt- og actionscener, som »A View to a Kill« er spækket med og som gør filmen til en flot visuel oplevelse. Det har hans store interesse – det er her, han yder den væsentlige arbejdsindsats i samarbejde med de mange manuskriptforfattere og idéfolk, der har været med til at udforme filmen.

– Det er kolossalt vigtigt, at man kan se, at »A View to a Kill« har kostet 30 millioner dollars at lave, siger John Glen smilende. Der skal være valuta for pengene på lærredet. Derfor gør vi meget ud af stunt- og actionscenerne. De planlægges i mindste detalje på storyboards. Til sammenligning fylder actionscenerne 10 gange så meget på papiret som dialogmanuskriptet.

– I den indledende skiløbssekvens måtte vi hyre 6 forskellige stuntmen (heriblandt et par skiløbere i verdensklasse) for at få de formidable stunts i kassen. Men også steeplechase-sekvensen har vi arbejdet meget med. Den var først tænkt til at foregå som en regulær western-sekvens i Mexico, men måtte ændres afgørende, da den blev henlagt til Frankrig. De mange luftstunts, der bl.a. udspiller sig på Golden Gate Bridge ved San Francisco fik vi ideen til under en frokost, hvor vi tilfældigvis traf nogle folk fra Aircraft Industries. De kunne godt afse et par dage med et af deres luftskibe – og det benyttede vi os så af.

Men actionscenerne er ikke kun op-

Ny gangsterfilm fra Coppola

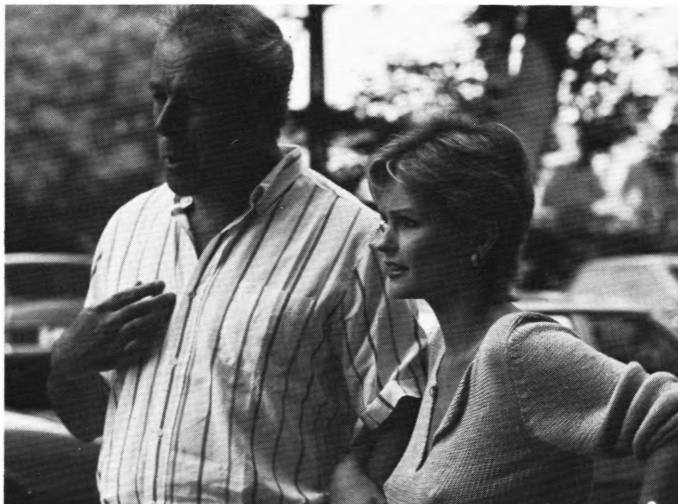
Francis Coppola skulle så småt være kommet i gang med sin nye film »Legs« om den notoriske gangster Jack »Legs« Diamond. Optagelserne skal foregå i Italien, og rollen som »Legs« spilles af Mickey Rourke, der for øvrigt også er med i Michael Ciminos nye kriminalfilm »Year of the Dragon«.

Det bliver spændende at se, hvor tæt Coppola lægger sig op ad Budd Boettichers gamle »The Rise and Fall of Legs Diamond« (Manden der ikke kunne dø) fra 1960.

Golan og Globus rider igen

Foruden biografkæderne som d'herrer Menahem Golan og Yoram Globus allerede har erhvervet sig i Holland, USA, Israel, England og Italien – hvor de overtog Gaumonts sale – er nu også Tyskland kommet i deres søgelys. Golan og Globus' selskab Cannon har allieret sig med München-udlejningsselskabet »Scotia International« og har her sikret sig mindst 14 biografer. Det forlyder endvidere i »Die Zeit«, at man også er i færd med at forhandle om overtagelsen af Heinz Riech's 400 sale.

Cannon fortsætter for øjeblikket den linie, man begyndte på, da Cassa-

John Glen og Fiona Fullerton i København. (Foto: Kaare Schmidt)

visning, fortæller John Glen. De rummer også en god portion humor som i politijagten på den brandbil, James Bond stikker af med i San Franciscos gader. Og selv om John Glen gør en dyd ud af at fastslå, at James Bond filmene ikke rummer noget politisk budskab, er det helt bevidst, at han har valgt at fremstille russerne menneskeligt, med lune under den bastante facade. F.eks. er den ledende KGB-mand mindst lige så interesseret i de sexede damer, som Bond er det. Der er løbet meget vand i åen siden de første agentfilm og James Bond film så dagens lys under koldkrigen.

- Vi forsøger hele tiden at modernisere filmene, så de ikke er gammel-dags, siger Glen. Selv om vi ikke længere bygger på Ian Flemings bøger, moderniserer vi i samme ånd, som vi forestiller os, han ville have gjort. Og skal vi tale om udvikling af de faste skabeloner er James Bond i »A View to a Kill« ikke kun oppe imod en rivaliserende skurk - men oppe imod hele den moderne teknologi, computerindustrien og dens bagmænd, der spiller en stor rolle i filmen.

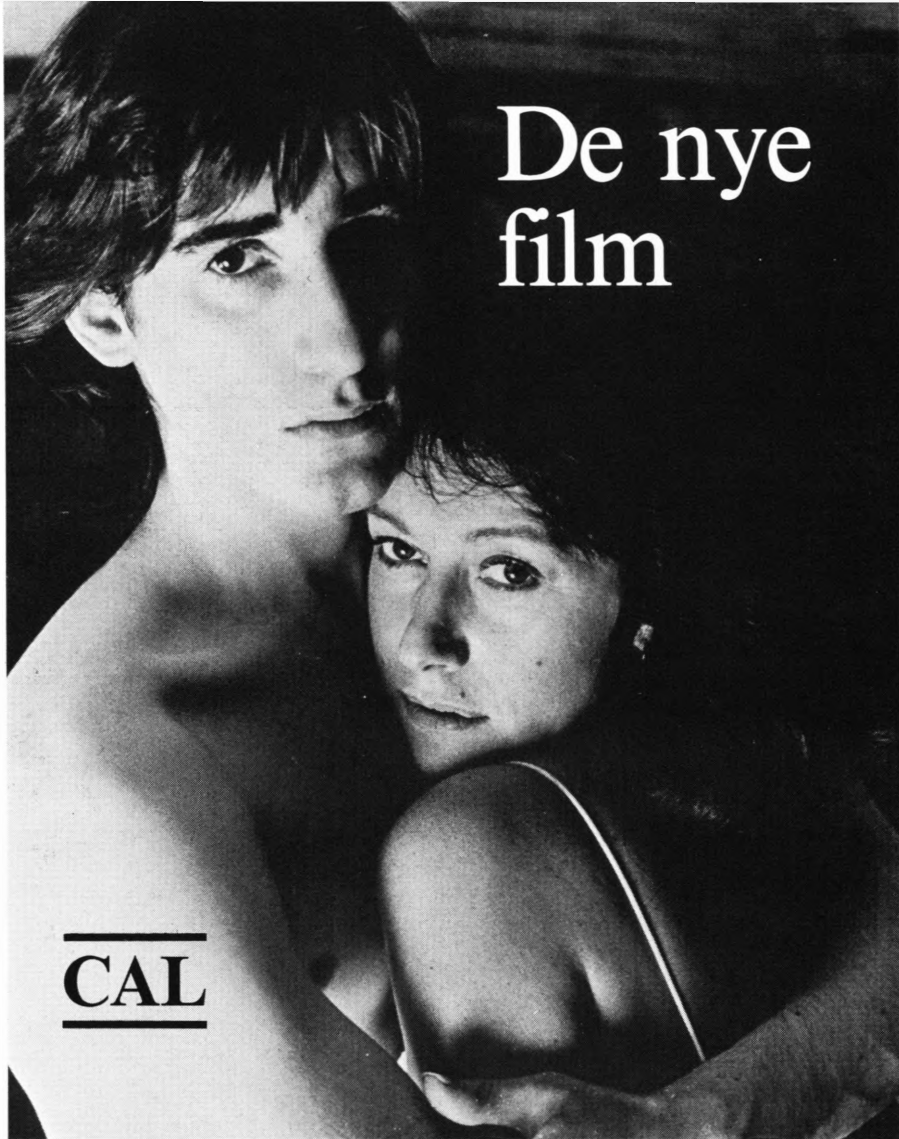
- Men hvad kvinderne angår, fortsætter Glen med et sideblik til Fiona Fullerton, holder vi fast ved at fremstille de kvinder, James Bond omgiver sig med som entydigt feminine og sensitive. Fiona Fullerton er det, men den figur Grace Jones fremstiller er det ikke. Det skyldes, at hun er det kvindelige modstykke til den mandlige skurk Zorin (Christopher Walken). Vi arbejder med fantasi og lader derfor James Bond omgive sig med de kvindelige drømmefigurer, som vi mener, det mandlige publikum har.

På et punkt lader James Bond filmene sig dog ikke justere efter tiden - og det er med hensyn til Roger Moores alder. Moore har i dag passeret de 50, hvilket dog ikke anfægter Glen synderligt.

- James Bond er en moden og erfarne mand, der har prøvet lidt af hvert her i livet. Aldersmæssigt opfatter jeg ham som midt i 40'erne, så jeg mener nok, der kan gå nogle år, før vi udskifter Roger. Men når vi gør det, bliver det et større projekt, for så skal vi også udskifte de andre skuespillere bag de gennemgående figurer, Money-penny, M og Q.

Fiona Fullerton nikker. Også hun foretrækker 10 minutter sammen med Roger Moore på lærredet fremfor at stå og slide på teaterscenen i årevis i England.

Kaare Schmidt & Christian Alsted.

John Lynch og Helen Mirren i en scene fra »Cal«

»Cal« er en stille film. En af den slags lavstemte og alligevel indtrængende hverdagsdramaer, der giver et diskret og personligt kig ind i en anden tilværelse. En god film.

Cal er en løs- og langlemmet ung mand, der ikke rigtig ved, hvad han skal gøre af sig selv. Og det hjælper hans omstændigheder ham så med at finde ud af - på godt og ondt. Omstændighederne er Ulster, Nordirland.

Cals tilværelse ligner mange andre unges. Hans horisont er snæver, og han har ikke mange udsigter, men han er fundamentalt set en god fyr af den stille slags. Helst vil han være i fred, men det tillader hans tilværelse ham ikke.

Han hører til mindretallet i den urolige nordirske provins, og filmen tager diskret for givet, at katolikkerne er undertrykte. Cal vil ikke, kan måske ikke tage stilling til konflikterne, men han hører til i IRA's sfære og lader sig modstræbende bruge som chauffør ind imellem.

De nye film

Filmens historie begynder voldsomt dramatisk med en nedskydning af en af »the Brits«, en engelsk politibetjent. I gentagne flashbacks ser vi, at Cal har noget med den historie at gøre, men det er hans hverdag uden arbejde og uden bestemte mål, der er centrum i historien. Cal dasker rundt, og på et tidspunkt forelsker han sig i en noget ældre bibliotekar, Marcella. På trods af tilbageholdenhed og generthed lykkes det ham at trænge ind i hendes liv. Det gør han gennem småjobs på gården, hvor hun bor med sin datter og sin afdøde ægtemands forældre. Manden er blevet skudt ned af IRA. Han var politibetjent, og gården er set i Cals flashbacks.

Cal flytter ind på gården, da hans og faderens hus brænder. Faderen er enkemand, stiltfærdig og stolt over at være vellidt på sin protestantiske arbejdsplads. Cal har ved hans fortjeneste også haft arbejde på slagteriet, men han kunne ikke udholde stanken. Faderen brummer, men accepterer.